

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

**Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἑνδιαφέρονσα πολὺ.
Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνον—ὁ κτὼ φράγα κείνα μὲν ὄνο.
Γιὰ τὸ ξένα ὄνομα μέρη—δὲκα φράγα καὶ ἴστο ἕρι.**

Ἐκστὸν καὶ τέταρτον ἀριθμοῦντες χρόνον
'στὴν κλεινὴν ἰδρεύομεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

'Ἐτος Χίλια κ' ἔννηκ' κ' ἑνκαίδεα,
νέα πλάσις 'στὰ νύφη πατῶσα.

Δεκάτη τετάρτη
τοῦ τρέχοντος Μάρτη.

Χίλια κ' ἑβδομηκονταῖθι,
νέον πρόγραμμα θὰ φέξῃ.

**Συντεχνιῶν τρεχάματα
καὶ σκέψεις καὶ προγράμματα.**

Φ.—
'Ἐβγη' ἀπὸ τὸ σπήτι μου,
ἔφυλινε συμπολίτη μου,
κ' ἔλαγα ποὺ νὰ πάω τὴν ὄρα νὰ σκοτώσω
κ' ἀπὸ τὴν τόση σάχλα 'λιγάκι νὰ γλυτώσω.

'Ἐβδὸν' ἀταράχος,
κ' ἄνευ πνὸς σκοποῦ
κ' ἐγὼ δὲν ξέρω ποὺ
ἐπιγίναμι μονάχος.

'Ἦχος ἀκούων κρότων
ἐμπήκα κατὰ πρόωτον
εἰς ἓνα κερφανεῖο, κατόπι πάλι σ' ἄλλο,
κ' ἔπειτ' ἀπὸ τὰ δύο σὲ τρίτο πρὸς μὲ γέλο.

'Ἀπόνα τογαρέτο
'κάπνισα καὶ 'στὰ τρία,
καὶ μὲ φιλοπατρία,
μεγάλῃ Περικλέτο,

'μῦθησα γὰρ τῶν Σέρβων τὰ φερέρα τρεχάματα
καὶ γὰρ τοῦ Θεοτόκη τὰ νέα τὰ προγράμματα.

'Ἐτράβηξα κατόπι πρὸς τὴν Δενδροστοαχίαν
τοῦ τύπου ταλανίζων τὴν τόσην δυστυχίαν.

'Ἐφυγα κ' ἀπ' ἐκεῖ
κ' ἐπιγὰρ 'στὸ Παλάτι,
πούπαιξε μουσικῇ
καὶ κόμος ἱερατάτι.

'Ἀρχισα τὸν περίπατο, καὶ δίχως νὰ ντραπῶ,
δὲν εἶν' ἐπὶ τὸ Βασιλῆας; ρώτησα τὸν Ἐσκοπὸν.
Δὲν εἶν' ἐπάνω μ' ἀπαντᾷ μὰ τί τὸν θέλεις; κἀπ...
μήπως ὑπόμνημα καὶ σὸ θὰ δώσῃς 'στὸ Παλάτι;

Σὰν κἀπ' ἐτόσο' ἀκόπειμα, φίλε Ἐσκοπὲ, νὰ κάνω,
μὰ σὰν δὲν εἶν' ἐπάνω,

ἐπίτρεψε παρακαλῶ ν' ἀφήσω τὸ μπλιέτο μου,
κ' ἴσως ξανάθω μοναχὸς καὶ μὲ τὸν Περικλέτο μου.

'Ἐφυγα τότε κ' ἀπ' ἐκεῖ, βρε Περικλέτο μωμο,
κ' ἀτέλεστο χασιμουρητὰ μ' ἑπιτάσας 'στὸ δρόμο
κ' ἔτράβηξα χασιμώμενος κατὰ τὸ Βουλευτήριον,
τὸ πρῶτον ὑπνωτήριον.

Κ' εἶπα, βρε προσφιλεῖ;
νὰ μὴ μὲς 'στὴ Βουλῇ
ν' ἀκούσω ρητορεία;

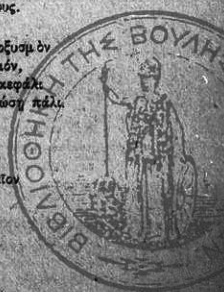
Νὰ 'δῶ τὸν κάθε γλάρο
καὶ ἔπλα νὰ τὸ πάρω
'ψηλὰ 'στὰ θεωρεῖα;

Μὰ τοῦτο, στραβοκάνη,
κ' ἄλλοτε τίχω κἀνεῖ,
κ' εἶναι πολὺ κοινὸν
τὸ διαρκῶς χασιμάσαι
καὶ νυχελῶς κοιμάσθαι
σὲ τίμενος κλεινόν.

Κοινὸν καὶ τὸ καθυθεῖν,
μὰ καὶ τὸ γρηγορεῖν,
καὶ τὸ δρομαίως σπεύδειν
καὶ τὸ παρατηρεῖν
εἰς ἔδρας κοιμημένους
πατέρας χορτακίμωνους.

Κοινότητα τὸ πάσχειν πολλὸν παρεῖσα ὄν
μὲ κάθε τροφοδότην Προπολιτογισμῶν,
καὶ ξέρε, Περικλέτο, κάθε Ρωμηροῦ κεφαλή
περίσσευμα καινούριον πῶς θὰ φωτῶσῃ πάλι.

Εἶναι πολὺ κοινὸν
καὶ τὸ μετ' ἐγκωμιῶν
προσβλέπειν τὸ Ταμεῖον
ζήλοισι νέον.

πλούτος ἔδω νὰ πλεονάζῃ,
 μὴ κ' ἔξ ἀχρηματίας
 καὶ τόσῃ ἀπειθείᾳ
 τὰ πέταλα τὸ κράτος ἐν πλούτῳ νὰ τινάζῃ.

Αὐτὰς τὰς σκέψεις τὰς κοινὰς ἔκανα μοναχός μου
 μακρὰν τοῦ θρόνου κόσμου.
 Μέσα σ' ἡμὴν τὴν φάρα μου
 πῶς διάβολο τὴν ἄρα μου
 κ' ἔγω νὰ τὴν περάσω,
 καὶ ποῦ καὶ πῶς νὰ δρῶσω;

Σὰν πούρος πατριώτης
 μεγάλου συνιμέτης
 σ' ἡμὴν νὰ φυτρώσω;

Καὶ νὰ γενῶ θυσία
 καὶ μὴ συνωμοσία
 καινούργια νὰ σκαρώσω;

Μανθῶνα νὰ φορῶ,
 καὶ σ' ἡμὴν νυκτὸς τὰ σκότη
 μαζὶ σου, πατριώτη,
 γοργὸς νὰ προχωρῶ;

Νὰ ὄγω σὰν Ἀδν—Κισσώτος,
 κ' ἀπὸ τοῦ ἔλλους πρώτος
 μὲ τὸ λῆν νὰ κτυπήσω;

Καὶ σὺ σὰν Σάντος νέος,
 ἀτρόμητος, γενναῖος,
 νὰ τρέχῃς ἀπ' ὀπίσω;

Ἐν μέσῳ τόσοῦ θρήνου
 νὰ δαίρω, νὰ θαρῶσω,
 καὶ νὰ ξαναφύρω
 τὸ κράτος τοῦ Μαμβρίνου;

Κοινὸν, δρὲ Περικλέτο, καὶ τὸ συνιμέταιν,
 καὶ τὸ μὲ συνιμέταιν ἀνάστατον ζητήν.
 Καὶ τῆς συνιμοσίας τῆς ἔχουν τόσα κάνει,
 ὅπου κ' αὐτοὶ γὰρ κράτος
 φοροῦν ὑπερήφανος
 ἱπποτικῆ λεκάνῃ.

Μὲς σ' τὸ λεκανοπέδιον αὐτὸ τῶν Ἀθηνῶν,
 ποῦ καταστράφηται καὶ βροντῆς,
 πολλοὺς Κισσώτους ἀπαντῆς
 ἀξίους λεκανῶν.

Ν' ἀνερευνηθῶ πόρους
 τοσοῦτων προόντων;
 νὰ μελετήσω πόρους
 κτηνῶν ἀποτριώντων;

Κάν οἰκονομικὰς
 μελέτας νὰ σὲς κάμω,
 καὶ νομοματικὰς
 συμβάσεις ν' ἀνατάμω;

Ἢ κἀν' σ' τὸ Τελωνεῖον τοῦ Πειραιῶς νὰ τρέξω
 κ' ἔκεί μὲ τοὺς Τελῶνας πολλὰ κακὰ νὰ μπλέξω,

κ' ἔκεινοι νὰ μοῦ λύσουν τὸν ἀπαλλ' σ' τὸ ἔζω,
 καὶ διαμαρτυρίας ἐντόνους ν' ἀποσταίλω
 'σ' τοῦ κράτους τὸ Κουδέρνο γὰρ τούτο τὸ στηλῆρι,
 ὡς δεῦν κ' ἐξ δευτέρου μ' ἀργάσωσι τὸ τομάρι;

Ἢ μ' ἕνα πρόγραμμα κ' ἔγω σοφῆς μεταρρυθμίσεως
 νὰ σπαύσω πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς ἐπιθέσεως Κυβερνήσεως,
 ποῦ τώρα μολὶς πρόγραμμα ζητῶν νὰ καταρτίσῃ
 τὸν Παπαφῶτη φώναξ νὰ τὸν καταφωτίσῃ;

Κ' ἡ Συντεχνίαίς πῆγανε σ' τὸν Κερκυραῖο, βλάμη,
 καὶ τοῦταν τὸ πρόγραμμα, ποῦ πρέπει νὰ μὰς κάμῃ.
 Χατρε, Πρόεδρον Πρόεδρε, τρεῖς χατρε, καλὴ μέρα...

καὶ τοῦταν εἶποι ταπεινὰ
 πῶς δραστηρίως κοπανᾷ
 καθουρδιστὸν ἀέρα.

Κ' ὁ τοῖς πᾶσι λατρευτὸς
 ἠμολόγησε κ' αὐτὸς
 πῶς ἀεροκοπανᾷ
 δραστηρίως ἐν σπουδῇ,
 καὶ ἂν εἶναι ποθενὰ
 τὸ μεγάλο τοῦ γουδῆ.

Κ' εἶπε σ' ἔλους εὐφραδῆς,
 ζωηρός, φιλομαθῆς:
 ἂν τοὺς πόρους σὰς, παιδιὰ,
 θέλατε νὰ τοὺς ξεχνάτε,
 πάρτε καὶ σεῖς γουδῆ
 γὰρ ν' ἀεροκοπανάτε.

Μὴ φωνάζετε πολὺ,
 καὶ καθουρδιστοὺς ἀέρας
 κοπανίστε ἐν εἰρήνῃ.

Νέλιθε καὶ σ' τὴν Βουλῇ
 γὰρ νὰ ἔζητε τοὺς πατέρας
 πῶς τὸν κοπανῶν κ' ἔκείνοι.

Νὰ τοὺς ἔζητε πῶς τὸν δέρνον,
 πῶς καλὰ τὸν κοσκινίζου...
 μὲ τὴν γλώσσα τοῦ τὸν πέρνον
 καὶ τὸν διπλοκοπανίζου.

Πότε κἀνὶ μὲ τὸ πόδι, πότε κἀνὶ μὲ τὸ χέρι,
 καθὲς τρέβου τὸ παπὲρ
 τοῦ διαβόλου καλογέρο.

Καὶ καλὰ κοπανιόμενος
 ἀπὸ Παρλαμέντα θγαίνει,
 καὶ σκορπίζεται, σ' τὸ γένος
 κ' ἀπ' ἔδω κ' ἔκει πηγαίνει.

Τούτος ἀφηνιάζει κ' ἔλως
 τοὺς ἐξήπνοους, τοὺς κουτούς,
 μεταβάλλεται σ' στόλου,
 σ' κανόνια, σ' στρατούς.

Καὶ γαμίζου νύκτα ἕμερα
 καὶ κἀνὰ πολλῶν στομίχων
 μὲ τὸν ζεῖθρον ἀέρα
 τὸν σοφῶν ἀερομάχων.

Τούτος κάνει κι' ἐπιφέρει
ὀργανώσεις τὰ ατομεία,
καὶ κοῦξ κοῦξ κοῦξ
φουσκωμένα τὰ βατρέχια.

Τούτος κάνει τὸν καθένα
απληρέως νὰ τρυφῇ,
κι' ὅλοι νὰ ἄρχωνται σ' ἑμένα
μὲ προγράμματα σοφά.

Τούτος διανοίγει πόρους,
δράσει χορηγία χαλάνας
κι' ἀνδραγαθῶν ἀθάστων.

Τούτος κάνει τοὺς ἑμπόρους
νὰ πηγαίνουν ὅπουσι Τελώνες
καὶ νὰ τρώει τῆς χρονῆς τὸν.

Τούτος τὴν Ἐξοφίαν γεννᾷ
τῶν πατριωτῶν,
καὶ περισσεύματα τρανὰ
Προβολογισμῶν.

Τούτος φουσκώνει καὶ τὸν νοῦν παντὸς ἐξοχιάτου
καὶ φῶδην μέγδην γίνεται τὸ πᾶν καὶ τὸ θῆν,
ἔχον τωαύτην δυνάμιν τὰ περισσεύματά του
καὶ φαίνεται πραγματικὰ κι' ἐν τούτοις νὰ μὴν εἶναι.

Τούτος καὶ σ' ἑμένα στέλλει
τῶν Συντεχνῶν τὰ μέλη

νὰ μοῦ ποῦν ν' ἀλλάξω δρόμο, καὶ νὰ γίνω Μανωλῆς,
ποῦθαλε τὰ ροχ' ἄλλοιως.

Τούτος ἔκανε κι' ἑμένα,
ἐποῦ γύπες ὀλοένα
τρώει τὸ δόλχο μου σημάς,
ὅτ' ἀτυφλά νὰ περπατῶ
καὶ τὰ φῶτα νὰ ζητῶ
κάθε ρέκτου Παπαφῶτη.

Τιμὴ τὰς ἀρετὰς σας
καὶ μὲ τὸ παρᾶπάνω,
καὶ τὰ προγράμμάτ' σας
ἴδικά μου θὰ τὰ κάνω.

Δέχομαι ταπεινὸς
τὰς γνώμας καθενός,
Δέχομαι συμβουλὰς
κι' ἀλλοδαπῶν ἀκόμη...
εἶναι κακὸς μπελᾶς
νὰ χῆρς δική σου γνώμη.

Ποῦν γὰρ τὸν καυμὸ σας,
καὶ σ' τὸν προθάλαμό σας
περὶλυτος ἔμδαινω
μὲ μᾶτι διακροσμένο,
μὲ πόνου δογγητό,
καὶ πρόγραμμα ζήτη.

Προγράμματα κυττάξω σ' αὐτοὺς σκορπισμένα
τοῦ κάθε φαμαρόνου, τοῦ κάθε σοφάρου,

Λιβερά φωνάζω: δώστε και σ'έμένα,
ποσ πρόγραμμα δέν έχω και πάω κουτουρού.

"Αχι πρόγραμμα δέν έχω... μέσα σ'αυτά τὰ λόγια
φιλοκοπανισμένος άέρας κατοικιαι,
τόν άμπακο γιά τούτα μου φάλλει κάθε τζόγγα,
και κάθε Συντεχνίας άγρια μουσική,

Λυπηθήτα κιά κι'έμένα
κι' από τόσα δώσετ'ένα
νά σάς ογάλω μεταλλο.

Νά χαρούμε κι'οί Κορφοί,
μιά νά δώσω σ'τό καρφι
κι' άλλη μιά σ'τό πέταλο.

"Έτσι πρὸς τὰς Συντεχνίας ὁ Πρωθυπουργὸς λαλεῖ
κι' ένθουσακισμὸν μεγάλον τὸν Προέδρον προκαλεῖ,
και δεχόμενος τὴν σκέψιν κάθε δρώσης διανοίας
και τὸ πρόγραμμ' άνοφόνων κάθε φίλης Συντεχνίας,
πέρνει τὸ γουδι ξανά
κι' έμπροστά των άρχινά
όλοένα νά και νά
δότεριον νά κοπανά.

Ποικίλος κόσμος τραγουδεῖ τοῦ Θεοτόκη τὸ γουδι.

Κοπάνα κοπάνα
μαζί με τὴν μάνα
κλεινὸν Παρλαμέντων
κι' έπὸν περοέντων.

Κοπάνα μαζί της,
κομψά Σαρασκήρη,
κοπάνα νά χαίρη
καθίς φομοζήτης.

"Ακμής εποχή,
κι' άς πέφτουν βροχή
προγράμματα πλάνα
και σκέψεις και γνῶμαι...
δορεῖους κοπάνα
κι' έμεῖς νά τοῦς τραῖμα.

"Έλθν και ταμάτων νά δώρη λευτὰ
οἱ πρόσφυγας τόσους... χαλάει κι'αυτά.
Λαός, τοῦ μ' έλάεισιν συχνά τὰ νινάει,
ταυτα φωνάζει.

Και πέρνει και δινε,
κι' άς μείνουν άς είναι:
τά τόσα μας έλη.

"Εφόσον κιντο
μου δίνεις νά πίνω
γι'αυτά δέν με μέλει.

"Αλλ' όμως και γρόσα
νά πόνρης καμπόσα
της δόλας Αμύνης,
κι' άλλου νά τὰ δίνης
πρὸς άμυναν πετινης.

"Έν λόγους όλίγους
πολλά νά μπλόνηγ.

μιά τρώπα ν'άνοιγης
και τρεῖς νά βουλόνγης.

"Ας λείψη τρωφή,
συχνὸ φαγοπότι
με τριβιλο πιάτο.

Κι' άς είναι τροφή
μικρὸ καταπότι
μ'άερα γεμάτο.

Κοπάνα κοπάνα
μαζί με τὴν μάνα
τοοσῶτων θαυμάτων.

Και θάττον ἡ βράδιον
σέ βάθη ταμάτων
θά βροῦμε και ράδιον.

Πρόγραμμα πρὸς θεραπειάν μὲ πολλήν πρωτοτυπιάν.

Φ.— Τότε ποσ λές άνέκραθα κι'έγώ, βρε Περικλέτο:
ὁ πρώτος αναμάρτητος τὸν λίθον τοῦ βαλέτα,
κι' έκανα πρόγραμμα κι'έγώ μεταρρυθμισκόν,
βραχυλόγον και σύντομον και περιεκτικόν,
και τῶδωσα σ'τόν Πρόεδρο με τρόπο ραφινάτο...
τὸ βλέπεισ παρακάτω.

Προσκύνει, σέβου τὴν Βουλὴν και τὸ σεπτὸν της βήμα,
τοῦς συναδέλφους Υπουργοῦς και τὸ κοπάδι τίμα,
και με τὴν μείζονα μαζί, με και με τὴν έλάσσονα
τῆρει τὰς σχέσεις ομαλὰς εἰς έποχὴν άνώμαλον,
νέαν Ἀρχὴν ναυτηγγισ και κἀνε τὸν Τάσωνα,
και της Κολχιδος κούρψε τὸ δέρας τὸ χρυσόμαλλον.

Στομάχους φίλων άπαλοῦς με χάριν νά μαλάγης
και κάθε τόσο φροντίει τοῦς Υπουργοῦς ν'άλλάγης,
μὴν τοῦς άφίνγης σ'τὴν Ἀρχὴν νά προσκολλοῦν σάν στροπέ,
κι' από μαμητ τοῦ κόμματος μὴ παύσης τὸν Μπουφιθ.

Τὸν Γούναρη νά μὴ ξεχνάς, έχε γιά γούνας ράμματα,
και με Συμβούλων άλλάγας ν'άλλάγης και προγράμματα.
Θέλει συχνάκις μ'άλλαγήν ἡ ρέκτις Έξουσία
άεροκοπανιόματος νά γίνεται θυαία.

"Αποφάει της Ἀρχῆς κάθε λίγο και λιγάκι
και σ'αυτὴν αὐθημερόν ξαναγγρίζεις, Γεωργάκη.
"Ας πληθύνονται μισραῖος πλειοψηφίας φηφοι,
και χωρὶς ποτὴ νά πάθουν οἱ θεομαί μας οἱ πατρίεις
μάθε μας οικονομίας σάν κι'έκείνον τὸν έρίτη,
ποῦθελε τὸν γάιδάρ τοῦ νά τὸν μάθῃ νά μὴν τρώη.

Φαιδρὸς σ'τῆς Έξουσίας τὸν καγαπὴ τεντισώου,
παῖσε τοῦς άργουόλους,
και πρῶτα πρῶτ' άπ'όλους
παῖσε τὸν καιτὸ σού.

Και παραμένει συνάλλεισ,
μ'άλλου λόγους άγγαλλεισ.

Τοῦ Πραποπούλου τοῦ γνωστοῦ μέγα θεραπευτήριον
ἠλεκτρικόν, σιτήριον.

"Έκει με τόσας συσκευὰς και τόσα μηχανήματα
τελείως θεραπεῦονται παντοῦσθι νοσηματα.
Θέλεισ δέν θέλεισ ύγιης θά γίνγης και πέρα,
και τοῦ γκατροῦ τοῦ συχωρῆς και μάνα και πατέρα.
Μά κι' ἡ Πραποπούλιντ του τι θαῦματα δέν κάνει...
παρὰ πολλῶν φημιζεται θαυματοῦργὸν δεσπίν.